

BERÄTTELSEN OM YUNUS I KORANEN

Berättelsen om Yunus (över honom vare frid)

Koranens berättelse om Yunus (över honom vare frid) finns i surorna al-An‘am, Yunus, al-Anbiya’ och al-Saffat. I de två *Sahih*-samlingarna berättas från Allahs Sändebud (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) att han sade: *”Ingen tjänare bör säga: Jag är bättre än Yunus ibn Matta.”* Han tillskrevs sin mor, och i en annan återgivning sades: *”tillskrevs sin far.”*

Sammanfattning av berättelsen

Gud sände Yunus (över honom vare frid) till folket i Nineve i Irak, omkring 800-talet f.Kr. Han kallade dem – såsom alla profeter och sändebud gör – till att ägna tillbedjan enbart åt Gud. Men de vägrade att följa det han kom med. Han blev trött på dem och sade till dem att straffet skulle komma inom tre dagar. När den tredje dagen kom lämnade Yunus sitt folk innan Gud hade gett honom tillåtelse att gå.

När Yunus hade lämnat sina folk, kom tecknen på straffet till dem. Förstörelsens förtrupper närmade sig. De greps av fruktan och blev övertygade om att Yunus’ kallelse var sann och hans varning riktig, och att straffet måste drabba dem, såsom det hade drabbat tidigare folk.

Det föll dem in att vända sig till Gud, tro på det Yunus kallat dem till, ångra sig från sin avgudadyrkan och be Gud om förlåtelse för sina synder. De

gick upp på bergstopparna och bad till Gud. Då bredde Gud ut Sin barmhärtighet över dem, lyfte bort straffets moln och accepterade deras ånger och återvändande. Han avvärjde straffet och höll tillbaka fördärvet. De återvände till sina hem som troende och trygga, och önskade att Yunus skulle återvända till dem som en vägledande profet.

Men Yunus, efter att ha lämnat sitt folk som hade avvisat hans kallelse, skämdes för att återvända. Han fortsatte sin väg och kom till ett skepp och steg ombord. När skeppet nådde havets djup, stormade havet och skeppet hotades. Passagerarna sade till varandra: "Det finns ingen räddning för oss, om vi inte gör oss av med några av dem som är ombord."

De lottade om vem som skulle kastas i havet, och lotten föll på Yunus. Men de kunde inte förmå sig att kasta honom, för hans ädla karaktär. De lottade igen, och lotten föll på honom. De lottade en tredje gång, och lotten föll på honom igen. Då förstod Yunus att detta var Guds beslut, och han insåg sin felhandling – att han lämnat sitt folk utan tillåtelse. Han kastade sig i havet och överlämnade sig åt vågorna.

Gud uppenbarade för valen att svälja honom, men inte äta hans kött eller krossa hans ben. Yunus var i valens buk, medan valen simmade genom vågorna, sjönk ner i djupen och rörde sig i mörker över mörker. Hans bröst blev trångt, och han vände sig till Gud i bön:

{Han ropade i mörkret: "Ingen gud finns utom Du. Ära vare Dig! Jag var sannerligen bland de orättfärdiga."} (al-Anbiya':87).

Gud besvarade hans bön och befalld valen att kasta ut honom på land. Han kastades på stranden sjuk och svag. Guds barmhärtighet tog emot honom, och Gud lät en kalebassplanta växa över honom. Han åt av dess frukter och vilade i dess skugga, tills hans hälsa återvände. Gud uppenbarade för honom att återvända till sitt folk, som nu hade trott och väntade på honom. När han återvände fann han dem som dyrkare av Gud, fria från avgudadyrkan.

Reflektioner kring några verser

- {Och den med fisken, när han gick iväg i vrede} (al-Anbiya':87). I al-Jamals marginal står: "I vrede" betyder vred på sitt folk. Formen (mufa'ala) är inte bokstavig här, utan kan betyda att de var arga på varandra.
- {Och han trodde att Vi inte skulle begränsa honom} (al-Anbiya':87). Det betyder att Yunus trodde att Gud inte skulle tränga honom, som straff för att han lämnat sitt folk utan tillåtelse. "Qadara" betyder att

begränsa, som i {Gud utvidgar försörjningen för den Han vill och begränsar den} (al-Ra'd:26).

- {Han skulle ha stannat i dess buk till den dag de uppväcks} (al-Saffat:144). Uttolkare nämner olika berättelser om hur länge han var i valens buk. Men det viktiga är tron att han var där en tid som Gud vet, och under den tiden tillbad han Gud tills Gud tillät honom att komma ut.
- {Och Vi sände honom till hundratusen eller fler} (al-Saffat:147). Ibn Kathir sade: Det kan vara samma folk som han först sändes till, och han befalldes att återvända till dem. Al-Baghawi sade att det kan ha varit ett annat folk.
- {Varför var det ingen stad som trodde och fick nytta av sin tro, förutom Yunus' folk? När de trodde, lyfte Vi bort från dem skammens straff i detta liv och gav dem njutning till en tid} (Yunus:98). Al-Qasimi sade: Det som några uttolkare berättar om att straffet kommer över dem och kretsade över deras huvuden har ingen grund i Koranen eller Sunnah.

Lärdomar från berättelsen om Yunus

1. Om en tjänare ångrar sig med sann och uppriktig ånger vid den tid då ånger accepteras, accepterar Gud hans ånger och lyfter bort hans svårighet.
2. Verserna {Om han inte hade varit bland dem som prisar Gud, skulle han ha stannat i dess buk till den dag de uppväcks} (al-Saffat:143-144) visar tydligt att mycket åminnelse och lovprisning av Gud är en orsak till att svårigheter lyfts bort.
3. Det finns många berättelser om förtjänsten av den bön som Yunus bad: {Ingen gud finns utom Du. Ära vare Dig! Jag var sannerligen bland de orättfärdiga}. Profeten (må Allahs frid och välsignelser vara över honom) sade att denna bön är Guds största namn, och att den är för alla troende, inte bara för Yunus.
4. Berättelsen visar på börens förtjänst i allmänhet. Gud har lovat att besvara de som ber: {Och er Herre sade: "Åkalla Mig, så skall Jag besvara er."} (Ghafir:60).
5. Versen {Vi besvarade honom och räddade honom från sorgen, och så räddar Vi de troende} (al-Anbiya':88) visar att varje troende som hamnar i svårighet och ber till Gud, kommer Gud att rädda honom. Detta är en glädjande nyhet för varje troende som följer Yunus i hans uppriktighet och bön.

[KORANEN BERÄTTAR](#)

[«BERÄTTELSEN OM JAKOB I KORANEN](#)

[BERÄTTELSEN OM AYYUB I KORANEN»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)